

Sadržaj:

1.Uvod	1
2.Teorijske osnove emocionalne inteligencije	2
2.1. Inteligencija i Emocija	2
2.2. Socijalna i praktična inteligencija kao temelji nastanka emocionalne inteligencije	2
3. Kritika konstrukta emocionalne inteligencije	4
4. Modeli emocionalne inteligencije	5
5. Načini procenjivanja emocionalne inteligencije	6
6. Zaključak	7

1. UVOD

Pojava konstrukta emocionalne inteligencije primljena je sa velikim zanimanjem u znanstvenim a posebno u širim društvenim krugovima. Jedan od uzroka takve popularnosti mogao bi biti u karakteristikama savremenog čoveka da mnogo uspešnije rešava tehničke od humanih problema. Jedan od segmenata humanih problema pojedinca danas, svakako je rešavanje nesklada između onoga što misli i onoga što osjeća, odnosno usklađivanja emocije sa razumom.

Kroz više od deset godina napornog zalaganja Mayer, Salovey i Caruso su uspjeli u velikoj mjeri dodatno razviti i znanstveno odbraniti svoj koncept emocionalne inteligencije. U tu svrhu su kreirali testove s potrebnim metrijskim karakteristikama i tako izazvali popriličan broj istraživanja, koja obuhvataju njihov kognitivni (ability) model ali i druge modele koji se više baziraju na emocionalnoj inteligenciji kao konativnoj osobini ličnosti.

Relativno mlad konstrukt emocionalne inteligencije prolazi još uvijek kroz sve neophodne faze da bi bio prihvaćen kao ravnopravan član u porodici "inteligencija". Pri tomu nisu rietka ni kritička gledanja u vezi s opravdanošću njegovog egzistiranja.

2. TEORIJSKE OSNOVE EMOCIONALNE INTELIGENCIJE

2.1 INTELIGENCIJA I EMOCIJE

Psiholozi su još u 18 veku podelili ljudsko mišljenje na tri segmenta:

Kogniciju ili spoznaju (pamćenje, apstraktno i logičko mišljenje, prosuđivanje)

Afekt (emocije, raspoloženja, osjećajna stanja poput umora i sl.)

Motivacija (biološki porivi i stečeni postupci)

Iz naziva konstrukta emocionalne inteligencije proizlazi da bi ona trebala biti kombinacija inteligencije i emocija. Stoga je potrebno prvo pokušati obrazložiti ova dva pojma. U skladu sa gore navedenom podelom pod inteligencijom se smatra kvaliteta funkcionisanja kognitivne sfere mišljenja. Ipak, još uvijek u psihologiji ne postoji saglasnost jednoznačnog i opšteprihvate definicije inteligencije, pa čak ni oko toga što je to tačno inteligencija. Verovatno najčešće citiranu definiciju inteligencije dao je Wechsler smatrajući da je «inteligencija ukupan ili globalni kapacitet pojedinca da deluje svrhovito, misli racionalno i efektivno vlada svojom okolinom».

primarne (strah, bes, radost, žalost)

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com